

ผลการดำเนินงานของรัฐบาล ครบรอบ ๔ ปี

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๑. การบริหารจัดการป่าไม้อย่างยั่งยืน เพื่อความสุขของคนไทย

๑.๑ การจัดที่ดินทำกินให้ชุมชน (คทช.)

สภาพปัญหาในปัจจุบัน (ภาพรวมของทั้งประเทศ)

การไม่มีที่ดินทำกิน การเข้าถึงและการจัดสรรการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติอย่างไม่เป็นธรรม การไม่กระจายสิทธิหรือการจัดสรรที่ดินให้แก่ประชาชนกลุ่มต่าง ๆ อย่างเท่าเทียม เนื่องจากที่ดินมีจำกัด ในขณะที่ประชากรมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น แต่ที่ดินทำกินอยู่ในการครอบครองของคนเพียงส่วนน้อย และราษฎรบางส่วนไม่มีที่ดินทำกินเป็นของตนเองหรือมีที่ดินไม่พอเพียง หรือมีที่ดินแต่ไม่มีเอกสารสิทธิก่อให้เกิดปัญหาความเหลื่อมล้ำที่เป็นปัจจัยพื้นฐานในการดำรงชีวิตและประกอบอาชีพ รวมถึงการบุกรุกที่ดินของรัฐและพื้นที่ป่าเพื่อเข้าไปใช้ประโยชน์ในการขยายพื้นที่ทางการเกษตร การบุกรุกจับจองของนายทุน การออกโฉนดที่ดินหรือเอกสารสิทธิที่ไม่ถูกต้อง ที่จะมีการบุกรุกแผ้วถางพื้นที่รกร้างว่างเปล่าไปเรื่อย ๆ จนเป็นบริเวณกว้าง

แนวทางการดำเนินการจัดการที่ดินทำกินให้ชุมชน

มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๘ อนุมัติหลักการการจัดที่ดินทำกินให้ชุมชนตามนโยบายรัฐบาลในลักษณะแปลงรวม โดยมีให้กรรมสิทธิ์ แต่อนุญาตให้เข้าหาประโยชน์ในที่ดินของรัฐเป็นกลุ่มหรือชุมชน ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่คณะกรรมการนโยบายที่ดินแห่งชาติกำหนดในรูปแบบสหกรณ์ หรือรูปแบบอื่นที่เหมาะสม โดยการดำเนินงานตามนโยบายดังกล่าว ให้หน่วยงานของรัฐซึ่งมีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายของประเภทที่ดินกำหนด ระเบียบ หลักเกณฑ์ ข้อกำหนด หรือเงื่อนไขภายใต้ความเห็นชอบของคณะกรรมการนโยบายที่ดินแห่งชาติตามที่กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เสนอลักษณะที่ดินของรัฐที่มีความเหมาะสมและมีศักยภาพในการจัดที่ดินทำกินให้ชุมชน จำแนกเป็น ๒ ลักษณะ คือ ที่ดินของรัฐที่มีราษฎรครอบครอง และที่ดินของรัฐว่างเปล่าไม่มีผู้ครอบครอง และมีศักยภาพในการนำมาจัดที่ดิน

ผลการดำเนินงานจนถึงปัจจุบัน

ลำดับ	ประเภทที่ดิน	พื้นที่เป้าหมาย		
		พื้นที่	จังหวัด	เนื้อที่ (ไร่)
๑	ป่าสงวนแห่งชาติ	๒๔๘	๖๑	๑,๑๔๕,๔๑๒-๒-๘๑.๕๙
๒	ป่าชายเลน	๔๗๗	๒๑	๒๗,๔๓๕-๐-๓๕
๓	ที่ดินในเขตปฏิรูปที่ดิน	๘๙	๑๙	๑๑๐,๐๑๐-๐-๓๓
๔	ที่ดินสาธารณประโยชน์	๒๙	๑๒	๑๐,๘๗๘-๑-๐๖.๐๗
๕	ที่ราชพัสดุ	๗	๖	๖,๘๖๔-๐-๔๘
๖	ที่ดินสงวนเพื่อกิจการนิคมในนิคมสร้างตนเอง	๓๔	๒๙	๙,๐๗๘-๓-๘๘.๙๕
รวมทั้งสิ้น		๘๘๔	๗๐	๑,๓๐๙,๖๗๙-๐-๙๓.๒๔

๑. พื้นที่ที่ได้รับอนุญาตแล้ว จำนวน ๑๔๐ พื้นที่ ๕๗ จังหวัด เนื้อที่ ๔๗๓,๐๕๐-๑-๗๘.๐๖ ไร่ และได้มอบหนังสืออนุญาตแล้ว จำนวน ๑๐๕ พื้นที่ ๔๘ จังหวัด เนื้อที่ ๓๘๙,๖๒๖-๐-๗๕.๖๔ ไร่

๒. จัดคนลงในพื้นที่และรับรองรายชื่อแล้ว จำนวน ๔๐,๓๘๐ ราย ๕๐,๒๘๑ แปลง และส่งสมุดประจำตัวผู้ได้รับการคัดเลือกแล้ว จำนวน ๑๑,๓๓๘ เล่ม ใน ๒๑ จังหวัด

๓. ส่งเสริมและพัฒนาอาชีพแล้ว ๑๑๘ พื้นที่ ๕๖ จังหวัด ภายใต้กรอบการดำเนินงาน ๖ ด้าน ด้านการพัฒนาที่ดินและการใช้ประโยชน์ที่ดินบนพื้นฐานข้อมูล Zoning ด้านการพัฒนาแหล่งน้ำและการพัฒนาปัจจัยพื้นฐาน ด้านการส่งเสริมและพัฒนาอาชีพการจัดทำแผนอาชีพเชิงบูรณาการ ด้านการส่งเสริมการรวมกลุ่ม ด้านการสนับสนุนเข้าถึงแหล่งทุนและด้านการส่งเสริมและจัดทำบัญชีครัวเรือน

ประโยชน์ที่ได้รับ

ราษฎรผู้ยากไร้และไม่มีที่ดินทำกินได้รับการจัดที่ดินของรัฐในลักษณะแปลงรวม โดยรัฐรับรองสิทธิร่วมในการจัดการที่ดินของชุมชนให้ถูกต้องตามกฎหมาย การส่งเสริมและพัฒนาอาชีพให้ราษฎรมีรายได้ และความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น

มีความมั่นคงในการดำรงชีวิต เป็นชุมชนเข้มแข็งมีศักยภาพ ทำให้คนกับป่าอยู่ร่วมกันได้อย่างเป็นระบบ

๑.๒ ส่งเสริม/สนับสนุนการจัดตั้งป่าชุมชน

พลเอก สุรศักดิ์ กาญจนรัตน์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้มีนโยบายในการเร่งรัดจัดตั้งป่าชุมชน เพื่อให้เป็นไปตามนโยบายรัฐบาล ข้อ ๙ การรักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากร และการสร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์กับการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน (ข้อ ๙.๑) ให้เร่งปกป้อง พื้นฟูพื้นที่อนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้และสัตว์ป่า โดยให้ความสำคัญในการขยายป่าชุมชน ส่วนในระยะต่อไป (ข้อ ๙.๓) ให้กำหนดเขตป่าชุมชนให้ชัดเจน

นโยบายเร่งรัดขยายการจัดตั้งป่าชุมชนให้ครบตามเป้าหมาย ภายใน ๓ ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๓) มีเป้าหมายการจัดตั้งป่าชุมชนทั่วประเทศ จำนวน ๒๑,๘๕๐ หมู่บ้าน พื้นที่ประมาณ ๑๙.๑ ล้านไร่ โดยในปี พ.ศ. ๒๕๖๑ กรมป่าไม้ได้รับสนับสนุนงบประมาณในการจัดตั้งป่าชุมชน จำนวน ๔,๗๐๐ หมู่บ้าน

ผลการจัดตั้งป่าชุมชน ปี พ.ศ. ๒๕๕๓-๒๕๕๖ จำนวน ๘,๘๐๕ หมู่บ้าน พื้นที่ ๓.๙๔ ล้านไร่ ซึ่งเป็นยุคก่อน คสช. และมีค่าเฉลี่ยการจัดตั้ง ๖๒๙ หมู่บ้านต่อปี

ช่วงรัฐบาลปัจจุบัน (ปี พ.ศ. ๒๕๕๗-๒๕๖๒) มีผลการจัดตั้งป่าชุมชน จำนวน ๕,๔๕๗ หมู่บ้าน พื้นที่ ๓.๐๔ ล้านไร่ และมีค่าเฉลี่ยการจัดตั้ง ๑,๐๙๒ หมู่บ้านต่อปี

ปัจจุบันมีผลการจัดตั้งป่าชุมชนทั่วประเทศรวมทั้งสิ้น จำนวน ๑๔,๒๖๒ หมู่บ้าน พื้นที่ ๖.๙๘ ล้านไร่ (๒๕ มกราคม ๒๕๖๒) แสดงให้เห็นว่ารัฐบาลให้ความสำคัญต่อการบริหารจัดการป่าชุมชนเป็นอย่างยิ่ง และส่งผลประโยชน์ทำให้เกิดป่ายั่งยืน ประชาชนได้รับประโยชน์ ดังนี้

๑. พื้นที่ป่าไม้จะมีสภาพดีขึ้นและเป็นป่าที่มีความอุดมสมบูรณ์
๒. เกิดเครือข่ายป่าชุมชน ช่วยภาครัฐในการเฝ้าระวังรักษาป่า
๓. ลดความขัดแย้ง และเกิดความร่วมมือระหว่างราษฎรในชุมชนกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ
๔. เกิดความร่วมมือระหว่างหน่วยงาน และองค์กรต่างๆ มาให้การสนับสนุนชุมชนในการบริหารจัดการป่า
๕. ชุมชนมีการพึงพิงใช้ประโยชน์จากป่าในด้านต่างๆ ทั้งทางตรงและทางอ้อม
๖. ลดค่าใช้จ่าย และเพิ่มรายได้ในครัวเรือน
๗. สร้างความรักความสามัคคีมีการใช้ประโยชน์จากป่าตามกฎหมาย กติกาของชุมชนอย่างเท่าเทียม
๘. การอนุรักษ์หรือฟื้นฟูจารีตประเพณี รักษาและดำรงไว้เป็นแหล่งศึกษา เรียนรู้ตามความเชื่อ ถ่ายทอดวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่นของชุมชนนั้นๆ

ร่างพระราชบัญญัติป่าชุมชน พ.ศ.

รัฐบาลได้มีนโยบายที่จะรักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรและสร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์กับการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน ซึ่งกำหนดให้ “ขยายป่าชุมชน” เพิ่มมากขึ้น กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจึงให้ความสำคัญกับนโยบายดังกล่าวจึงได้จัดทำร่างพระราชบัญญัติป่าชุมชน พ.ศ. โดยร่างพระราชบัญญัติป่าชุมชน พ.ศ. เป็นกฎหมายเฉพาะในการส่งเสริมสิทธิให้ชุมชนและประชาชนในท้องถิ่น ได้มีส่วนร่วมกับภาครัฐ ในการอนุรักษ์ พื้นฟู จัดการ บำรุงรักษา และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรป่าไม้ สิ่งแวดล้อมและความหลากหลายทางชีวภาพของชาติอย่างสมดุลและยั่งยืน ทั้งยังสร้างแรงจูงใจและให้สิทธิแก่ชุมชนกำหนดแผนการจัดการป่าชุมชน นอกจากนั้น บุคคลที่เป็นสมาชิกป่าชุมชนได้รับสิทธิใช้ประโยชน์จากผลผลิตและบริการจากป่าชุมชน เช่น การเก็บหาของป่า การศึกษาธรรมชาติ ได้อย่างถูกต้องตามกฎหมาย นอกเหนือจากประชาชนมีส่วนร่วมแล้ว หน่วยงานของรัฐยังมีหน้าที่ในการบริหารจัดการเพื่อถ่วงดุลตรวจสอบการใช้อำนาจ โดยมีคณะกรรมการใน ๓ ระดับ ได้แก่ คณะกรรมการนโยบายป่าชุมชน คณะกรรมการป่าชุมชนระดับจังหวัด และคณะกรรมการจัดการป่าชุมชน ซึ่งถือเป็นความร่วมมือระหว่างชุมชนกับหน่วยงานของรัฐในการจัดการป่าชุมชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ร่างพระราชบัญญัติป่าชุมชน พ.ศ. ก่อให้เกิดประโยชน์ ไม่ว่าจะเป็นความมั่นคงด้านสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และด้านการบริหารจัดการป่าอย่างมีส่วนร่วม โดยได้รับประโยชน์ ดังต่อไปนี้

- ๑) มีกฎหมายเฉพาะทำให้เกิดความคล่องตัวในการดำเนินงานด้านป่าชุมชน
- ๒) จะมีการขยายการจัดตั้งป่าชุมชนได้มากขึ้น
- ๓) ประชาชนจะมีสิทธิและหน้าที่ตามกฎหมายในการบริหารจัดการป่าชุมชน
- ๔) ประชาชนจะได้รับประโยชน์จากป่าและเป็นแรงจูงใจในการดูแลรักษาป่า ในการร่วมบริหารจัดการ ชุมชนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการป่า ดูแลรักษา รวมถึงการใช้ประโยชน์จากป่าชุมชน และยังมีทรัพย์สินส่วนกลาง ” ซึ่งเป็นเงินและทรัพย์สินที่สมาชิกป่าชุมชน ได้มาจากการร่วมกันบริหารจัดการป่าชุมชน ซึ่งสามารถนำกลับมาใช้จ่ายในกิจกรรมการจัดการป่า

ชุมชน เช่น การลาดตระเวนป่า การดับไฟป่า การปลูกฟื้นฟูป่า เป็นต้น โดยมีคณะกรรมการป่าชุมชนจะเป็นผู้ดำเนินการดูแลรักษา และบริหารจัดการทรัพยากรในส่วนกลางของป่าชุมชน

๕) เมื่อประชาชนจะได้รับประโยชน์ ประเทศชาติก็ได้รับประโยชน์ตามไปด้วย

ปัจจุบันกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้เสนอ (ร่าง) พระราชบัญญัติป่าชุมชน พ.ศ. เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมคณะรัฐมนตรี ในวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๖๑ ซึ่งที่ประชุมคณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบต่อร่างพระราชบัญญัติป่าชุมชน พ.ศ. สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้พิจารณากลับกรองเสนอเป็นกฎหมาย เพื่อเสนอเข้าสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาให้ความเห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัติป่าชุมชน พ.ศ. เมื่อวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๖๑ แล้ว โดยขณะนี้กฎหมายฉบับดังกล่าวอยู่ในระหว่างที่คณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาร่างพระราชบัญญัติป่าชุมชน พ.ศ. เพื่อเสนอสู่สภานิติบัญญัติแห่งชาติ วาระที่ ๒ และ ๓ ไปสู่ขั้นตอนการเสนอกฎหมายให้มีผลบังคับใช้ต่อไป ซึ่งนับเป็นนิมิตหมายที่ดีในการจัดการทรัพยากรป่าไม้ของประเทศไทยโดยมีส่วนร่วมอันจะเป็นประโยชน์อย่างยั่งยืนสืบไป

๑.๓ ยกเลิกกฎหมายไม้หวงห้าม ส่งเสริมการปลูกและสร้างรายได้จากไม้มีค่า

กรม อนุมัติให้ดำเนินการขับเคลื่อนโครงการชุมชนไม้มีค่า เมื่อวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๖๑ เพื่อแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจฐานรากที่สำคัญ โดยส่งเสริมให้ประชาชนปลูกไม้มีค่าทางเศรษฐกิจ และเพิ่มพื้นที่ป่าเศรษฐกิจให้กับประเทศ การผลักดันกฎหมายและมาตรการต่าง ๆ ในการส่งเสริมให้มีการปลูกไม้มีค่าในที่ดินกรรมสิทธิ์ ที่ดินที่มีสิทธิครอบครองตามประมวลกฎหมายที่ดิน และที่ดินที่รัฐอนุญาตให้ใช้ประโยชน์ เป็นการออมและสร้างอาชีพที่มั่นคงยั่งยืนให้แก่ประชาชน โดยความร่วมมือของ ๔ หน่วยงานหลัก ได้แก่ กรมป่าไม้ สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ สำนักงานพัฒนาเศรษฐกิจจากฐานชีวภาพ และธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร เป้าหมายให้เกิดชุมชนไม้มีค่า ๒๐,๐๐๐ ชุมชนใน ๑๐ ปี ซึ่งจะมีผลต่อประชาชน ๒.๖ ล้านครัวเรือน และจะมีพื้นที่ป่าเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น ๒๖ ล้านไร่ โดยมีกลไกการขับเคลื่อนโครงการ ๕ ด้าน ได้แก่

กลไกที่ ๑ การปลดล็อกทางกฎหมาย และมาตรการที่เกี่ยวข้อง โดยกรมป่าไม้

กลไกที่ ๒ การเพาะพันธุ์ การขยายพันธุ์กล้าไม้มีค่าทางเศรษฐกิจสูง โดยกรมป่าไม้

กลไกที่ ๓ การวิจัยเพื่อสร้างความเข้มแข็งและยั่งยืน โดยสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ

กลไกที่ ๔ การขยายผลในพื้นที่ทั่วประเทศ โดยสำนักงานพัฒนาเศรษฐกิจจากฐานชีวภาพ

กลไกที่ ๕ การประเมินมูลค่าไม้ การตลาดและการแปรรูป โดยธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร

ผลการดำเนินงาน

กลไกที่ ๑ ดำเนินการแก้ไขปรับปรุงพรบ.ป่าไม้ พ.ศ. ๒๕๔๔ มาตรา ๗ เพื่อให้ไม้ทุกชนิดที่ขึ้นในที่ดินกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองตามประมวลกฎหมายที่ดินไม่เป็ไม้หวงห้ามอีกต่อไป นอกจากนี้ให้ครอบคลุมถึงไม้ที่ปลูกในที่ดินของรัฐที่ได้มีการอนุญาตให้เข้าทำประโยชน์ด้วย เช่น สปก. คทช. เป็นต้น ขณะนี้อยู่ระหว่างการพิจารณาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

- การปรับปรุงและพัฒนากฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง เช่น พรบ.สวนป่า พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไข การลดขั้นตอนกระบวนการอนุญาต รวมถึงการส่งเสริมด้านองค์ความรู้กฎหมายให้แก่ประชาชน ปัจจุบันอยู่ระหว่างการดำเนินการ

กลไกที่ ๒ ส่งเสริมด้านการเพาะพันธุ์ ขยายพันธุ์ไม้มีค่าทางเศรษฐกิจสูง โดยเตรียมกล้าไม้และกิ่งพันธุ์ไม้พันธุ์ดีสนับสนุนโครงการ

- การจัดตั้งศูนย์เพาะชำชุมชนในปี ๒๕๖๒ จำนวน ๕๐๓ แห่ง

- ถ่ายทอดองค์ความรู้แก่ชุมชน (โรงเรียนกล้าไม้) จำนวน ๒,๐๐๐ ชุมชน ๔,๐๐๐ คน

๑.๔ การจัดตั้งป่าในเมือง ตามโครงการป่าในเมือง “สวนป่าประชารัฐ เพื่อความสุขของคนไทย” ๑๑๑ แห่ง

เพื่อส่งเสริมคุณภาพชีวิต โดยใช้พื้นที่ป่าไม้และพื้นที่ปลูกต้นไม้ที่ตั้งอยู่ในเมืองหรือใกล้เมือง สร้างการมีส่วนร่วมทุกภาคส่วน ในการรักษา ฟื้นฟู พัฒนาพื้นที่สีเขียวในเขตเมือง ให้มีความสมบูรณ์ และอำนวยความสะดวกประชาชนในพื้นที่อย่างสูงสุดและยั่งยืน มีเป้าหมายจำนวน ๓๑ แห่ง เนื้อที่ ๓๙,๗๔๙ ไร่ ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ ดำเนินการเปิดโครงการจำนวน ๑๓ แห่ง เนื้อที่ ๑๖,๗๖๘ ไร่ ในพื้นที่จังหวัด ขอนแก่น นครราชสีมา ปราจีนบุรี ภูเก็ต สุรินทร์ สงขลา เพชรบุรี นครสวรรค์ สมุทรปราการ ประจวบคีรีขันธ์ ตาก และแม่ฮ่องสอน และจะดำเนินการจนครบในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒

๒. การบริหารจัดการอุทยานแห่งชาติสู่มาตรฐานสากล

การบริหารจัดการอุทยานแห่งชาติ ให้เข้าสู่มาตรฐานสากล คือ การจัดการพื้นที่อนุรักษ์ให้คงความโดดเด่น ดำเนินการปกป้องและฟื้นฟูทรัพยากรทั้งทางบกและทางทะเล

๑. ด้านความปลอดภัย ยกระดับความปลอดภัยในอุทยานแห่งชาติ โดยจัดสร้างสนามเฮลิคอปเตอร์ จำนวน ๑๕๐ แห่ง จัดซื้อรถกู้ภัย จำนวน ๕๒ คัน และเรือกู้ภัย จำนวน ๖ ลำ จัดหาอุปกรณ์ปฐมพยาบาล จำนวน ๑๒๘ ชุดจัดตั้งชุด

กัญญาประจำอุทยานแห่งชาติทุกแห่ง โดยมีการอบรมเจ้าหน้าที่ทุกปี ทำการการฝึกซ้อมกัญญาประจำปีโดยดำเนินการตามมาตรฐานของสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ

๒. การบริการและอำนวยความสะดวก จัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น บ้านพัก เต็นท์ห้องน้ำ ห้องสุขา ท่าเทียบเรือ พუნจอตเรือ และอื่นๆ ให้อยู่ในสภาพที่พร้อมใช้งาน สะอาด ปลอดภัย จัดให้มีการอบรมบุคลากรด้านบริการให้มีความพร้อมในการให้บริการ รวมทั้งประชาสัมพันธ์ให้นักท่องเที่ยวทราบเกี่ยวกับระเบียบและข้อห้ามต่างๆในอุทยานแห่งชาติ

๓. การเลิกใช้พลาสติกและโฟม และการดูแลรักษาความสะอาด ในโครงการทำความดีด้วยหัวใจ ลดภัยสิ่งแวดล้อม

๓.๑ ลดใช้ถุงพลาสติกหิ้วและงดใช้โฟมบรรจุอาหารในพื้นที่อุทยานแห่งชาติเป้าหมายลดลงให้ได้อย่างน้อย ๓ ล้านใบ/ชิ้น และผู้เข้าร่วมกิจกรรม อย่างน้อย ๑๐ ล้านคน โดยการเปิดตัวโครงการฯ เมื่อ ๑๒ สิงหาคม ๒๕๖๑ รมรณคิใช้ภาชนะหมุนเวียน (ถุงผ้า ปิ่นโต กล่องข้าว) ผลการดำเนินงาน ณ ธันวาคม ๒๕๖๑ มีผู้เข้าร่วมกิจกรรมจำนวน ๒,๘๕๑,๙๖๖ คน ลดพลาสติกชนิดใช้ครั้งเดียวจำนวน ๑,๐๗๒,๖๕๕ ใบ/ชิ้น

๓.๒ การทำความสะอาด กำหนดให้ห้องส้วมในอุทยานแห่งชาติพัฒนาสู่มาตรฐาน HAS ของกรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข

๔. การจัดเก็บรายได้ ได้ดำเนินการจัดเก็บตามพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ มาตรา ๒๓ และอาศัยอำนาจตามความในมาตราดังกล่าวออกระเบียบกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ว่าด้วยการเก็บ การรักษา การใช้จ่ายเงินรายได้เพื่อบำรุงรักษาอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ โดยในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ จัดเก็บรายได้ จำนวน ๖๙๖.๓๒ล้านบาท ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ จัดเก็บรายได้ จำนวน ๘๙๖.๘๓ล้านบาท ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ จัดเก็บรายได้ จำนวน ๑,๙๘๒.๑๗ล้านบาท ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ จัดเก็บรายได้ จำนวน ๒,๔๑๓.๖๓ ล้านบาท ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๑ จัดเก็บเงินรายได้จำนวน ๒,๗๐๘.๔๘ ล้านบาท โดยจัดเก็บเงินรายได้เพิ่มขึ้นทุกปี เนื่องจากได้ปรับปรุงประสิทธิภาพในการจัดเก็บเงินรายได้ มีการควบคุมระบบการจัดเก็บ เพิ่มบุคลากรและยานพาหนะในการจัดเก็บรวมทั้งมีการติดตามตรวจสอบ

๓. การบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งอย่างยั่งยืน

จากการพัฒนาของประเทศในด้านต่างๆ ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา เช่น การทำการประมง อุตสาหกรรม เกษตรกรรม การพัฒนาแหล่งชุมชนและอื่นๆ ทำให้มีการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งอย่างมาก ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงและส่งผลกระทบต่อความเสื่อมโทรมของทรัพยากร โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้ที่ดินชายฝั่งทะเลมาจนเกิดความขัดแย้งในการใช้ประโยชน์ และมีการกัดเซาะชายฝั่งทะเลอย่างรุนแรง พื้นที่ป่าชายเลนลดลงอย่างรวดเร็ว เนื่องจากการบุกรุกและเปลี่ยนแปลงสภาพเพื่อประโยชน์ในด้านอื่นๆ รวมถึงปริมาณสัตว์น้ำที่จับได้ลดลงเป็นจำนวนมาก ประกอบกับสภาพแวดล้อมของแหล่งน้ำเสื่อมโทรม ซึ่งเอื้ออำนวยต่อการดำรงชีวิต และขยายพันธุ์ของสัตว์น้ำ กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง (ทช.) ขอสรุปผลการดำเนินงานปี ๒๕๖๑ ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ดังนี้

๑. ป่าชายเลน พื้นที่ป่าชายเลนที่อยู่ในความรับผิดชอบของกรม ทช. ประมาณ ๒,๘๖๙,๔๘๙ ไร่ โดยกรม ทช. มีการบริหารจัดการพื้นที่ป่าชายเลน ดังนี้ การทวงคืนผืนป่า จำนวน ๘,๘๑๓.๐๘ ไร่ ๒๑๙ คดี การฟื้นฟูและปลูกป่าในพื้นที่ป่าชายเลน จำนวน ๕,๔๑๖ ไร่ การจัดการปัญหาที่ดินทำกิน/ที่อยู่อาศัย โครงการจัดที่ดินทำกิน จำนวน ๑,๙๗๒ ไร่ จำนวน ๒๕๒ ชุมชน การกำหนดและประกาศเขตพื้นที่ป่าชายเลนอนุรักษ์ตามกฎหมาย ๑๘ และกำหนดมาตรการคุ้มครองตามกฎหมาย ๒๓ โดยดำเนินการจัดทำร่างกฎกระทรวงกำหนดพื้นที่ป่าชายเลนอนุรักษ์จำนวน ๖ พื้นที่ และโครงการป่าในเมือง “สวนป่าประชารัฐ เพื่อความสุขของคนไทย” ทั้งหมด ๒๐ โครงการ ครอบคลุม ๑๖ จังหวัดชายฝั่งทะเล ปัจจุบันได้เปิดโครงการป่าในเมืองไปแล้ว ๑๘ โครงการ ใน ๑๔ จังหวัด

๒. การบริหารจัดการพื้นที่ชายฝั่งทะเล พื้นที่ที่เกิดปัญหาการกัดเซาะชายฝั่ง ๗๐๔.๔๔ กิโลเมตร คิดเป็นร้อยละ ๒๒.๓๕ ของชายฝั่งทะเลไทย ดำเนินการแก้ไขแล้ว ๕๕๘.๗๑ กิโลเมตร

๓. พื้นที่คุ้มครองทางทะเล กรม ทช. ได้มีแผนการประกาศพื้นที่คุ้มครองทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง จำนวน ๑๓ พื้นที่ ๑๐ จังหวัด ได้แก่ จังหวัดตรัง ระยอง ตราด พังงา ภูเก็ต ชลบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพร ปัตตานี และนครศรีธรรมราช

๔. การบริหารจัดการขยะทะเล กรม ทช. ได้ดำเนิน “โครงการบริหารจัดการขยะทะเล” เพื่อสอดคล้องกับแผนแม่บทการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของประเทศ (พ.ศ. ๒๕๕๙ – ๒๕๖๔) ดังนี้ โครงการชายหาดปลอดบุหรี่ นาร่อง ๒๔ แห่ง ในพื้นที่ ๑๕ จังหวัดชายฝั่งทะเล สามารถเก็บจำนวนกันบูทที่เก็บจากจุดสูบบุหรี่จำนวน ๒,๙๕๘,๘๒๙ ชิ้น (ข้อมูลระหว่างวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ – ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๑) การดำเนินมาตรการคุ้มครองทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง พื้นที่เกาะเต่า เกาะพะงัน เกาะสมุย จ.สุราษฎร์ธานี ระงับการกระทำ หรือกิจกรรมที่ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงต่อทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง การเก็บขยะชายหาดสากล ในพื้นที่รับผิดชอบ ๒๔ จังหวัด มีผู้เข้าร่วมกิจกรรมรวมทั้งสิ้น ๑๐,๐๗๖ คน สามารถเก็บรวบรวมขยะได้ทั้งสิ้น ๒๕๓,๘๘๙ ชิ้น น้ำหนักรวม ๑๖,๐๘๒ กิโลกรัม และการจัดทำมาตรการลดปริมาณขยะ

ทะเล โดยดำเนินการกับกลุ่มที่คาดว่าจะเป็แหล่งกำเนิดขยะทะเล ได้แก่ กลุ่มเรือประมงพาณิชย์ เรือประมงพื้นบ้าน ชุมชนชายฝั่ง และผู้ประกอบการแหล่งท่องเที่ยว/นักท่องเที่ยว

๕. การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการองค์กร ดังนี้ ๑.พระราชบัญญัติส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง พ.ศ.๒๕๕๘ ได้ดำเนินการออกกฎหมายลำดับรองตาม พ.ร.บ. ทช. จำนวน ๑๕ ฉบับ และอยู่ระหว่างการจัดทำเพิ่มเติม อีกจำนวน ๑๐ ฉบับ ๒.การส่งเสริมการมีส่วนร่วม (อาสาสมัครพิทักษ์ทะเล/เครือข่ายชุมชน) มีการจัดตั้งเครือข่าย จำนวน ๑๑,๔๑๒ คน และอาสาสมัครพิทักษ์ทะเล (อสทล.) จำนวน ๑๑,๗๘๒ คน ๓.การจัดตั้งศาลาพิทักษ์ทะเลเพื่อคุ้มครอง เฝ้าระวังทรัพยากรทางทะเล จำนวน ๒๖ แห่ง ใน ๒๔ จังหวัด

๖. สัตว์ทะเลหายาก ๑.สำรวจประเมินสถานภาพสัตว์ทะเลหายาก พบการวางไข่ของเต่าทะเล จำนวน ๓๓๓ หลุม โลมาและวาฬในธรรมชาติ จำนวน ๖๙๙ ตัว พะยูน จำนวน ๒๐๐ ตัว ปลาฉลามวาฬ จำนวน ๑๓ ตัว ๒.การช่วยชีวิตสัตว์ทะเลหายากเกยตื้นของประเทศไทย ๓.อัตราการรอดชีวิตของสัตว์ทะเลหายากหลังการช่วยชีวิต สัตว์ทะเลหายากเกยตื้นมีชีวิตทั้งหมดมีจำนวน ๒๓๖ ตัว คิดเป็นสัตว์ทะเลที่รอดชีวิต (จำนวนปล่อยคืนสู่ทะเล + จำนวนสัตว์ที่อยู่ในระหว่างการพักฟื้น) มีจำนวน ๒๐๖ ตัว คิดเป็นร้อยละ ๘๖.๙๐ ๔.สัตว์ทะเลหายากเกยตื้นที่ได้รับผลกระทบจากขยะทะเล มีทั้งหมด ๑๒๙ ตัว และ ๕.ผลการอนุบาลและเพาะขยายพันธุ์สัตว์ทะเลหายากและใกล้สูญพันธุ์ ได้อนุบาลเต่าทะเลเพื่อฟื้นฟูโดยการปล่อยคืนกลับสู่ธรรมชาติได้ ทั้งหมด ๘๕๕ ตัว

๔. แผนปฏิบัติการจัดการขยะพลาสติก (๒๕๖๑ -๒๕๗๐)

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้ดำเนินงานร่วมกับหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชน ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาขยะพลาสติก ประกอบด้วย โครงการ และกิจกรรมต่าง ๆ ดังนี้

๑. โครงการทำความดีด้วยหัวใจ ลดภัยสิ่งแวดล้อม คณะรัฐมนตรี มีมติเห็นชอบ โครงการทำความดีด้วยหัวใจ ลดภัยสิ่งแวดล้อม ในคราวการประชุม เมื่อวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๖๑ เพื่อให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ขับเคลื่อนการดำเนินกิจกรรมลดใช้ถุงพลาสติกหูหิ้วและงดใช้โฟมบรรจุอาหารในหน่วยงานภาครัฐ เอกชน และประชาชน ทั่วประเทศ ประกอบด้วย ๕ กิจกรรม ดังนี้

๑. มาตรการลด และคัดแยกขยะมูลฝอยในหน่วยงานภาครัฐ โดยกรมควบคุมมลพิษร่วมกับคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการกำหนดให้เป็นตัวชี้วัดประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ สำหรับประเมินผู้บริหารองค์การ สำหรับปลัดกระทรวง อธิบดี จำนวน ๑๕๒ หน่วยงาน และผู้ว่าราชการจังหวัด ๗๖ จังหวัด โดยมีเป้าหมาย ดังนี้ ขยะมูลฝอยของหน่วยงานที่ต้องส่งกำจัดลดลงอย่างน้อยร้อยละ ๕ ลดการทิ้งพลาสติกใช้ครั้งเดียวทิ้งของหน่วยงาน ร้อยละ ๑๐ และงดใช้โฟมบรรจุอาหารในหน่วยงานภาครัฐ

๒. รณรงค์ ทำความดีด้วยหัวใจ ลดรับ ลดให้ ลดใช้ถุงพลาสติก โดยกรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อมร่วมกับหน่วยงานภาครัฐ อาสาสมัครพิทักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมหมู่บ้าน และภาคธุรกิจเอกชนในการลดถุงพลาสติกหูหิ้วในตลาดสดทั่วประเทศ ห้างสรรพสินค้า และร้านสะดวก โดยเริ่มดำเนินการพร้อมกันทั่วประเทศตั้งแต่วันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๖๑ และงดให้บริการถุงพลาสติกหูหิ้วในห้างสรรพสินค้า และร้านสะดวกซื้อ จำนวน ๑๖ แห่ง ในวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๑ ซึ่งการดำเนินงานดังกล่าวสามารถลดปริมาณการใช้ถุงพลาสติกหูหิ้วประมาณ ๘๙๐ ตัน

๓. การลดใช้ถุงพลาสติกหูหิ้วและงดใช้โฟมบรรจุอาหารในพื้นที่อุทยานแห่งชาติ โดยอุทยานแห่งชาติ ๑๕๔ แห่ง ของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ได้ดำเนินกิจกรรมห้ามนำกล่องโฟมบรรจุอาหาร เข้าไปในเขตอุทยานแห่งชาติ และจัดการรณรงค์ลดการใช้ถุงพลาสติกหูหิ้ว ภาชนะพลาสติกบรรจุอาหาร ขวดน้ำที่มีพลาสติกหุ้มฝาขวด หลอด และซอง- ส้อม ที่ทำจากพลาสติกชนิดใช้ครั้งเดียวทิ้ง โดยเริ่มตั้งแต่วันที่ ๑๒ สิงหาคม ๒๕๖๑ ซึ่งจนถึงเดือนธันวาคม ๒๕๖๑ มีผู้เข้าร่วมโครงการฯ จำนวน ๒,๘๕๑,๙๖๖ คน สามารถลดจำนวนพลาสติกใช้ครั้งเดียวทิ้งลดลง จำนวน ๑,๐๗๒,๖๕๕ ใบ

๔. การลดใช้ถุงพลาสติกหูหิ้วและงดใช้โฟมบรรจุอาหารในพื้นที่สวนสัตว์ โดยองค์การสวนสัตว์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ได้ดำเนินการลดใช้ถุงพลาสติกหูหิ้วและงดใช้โฟมบรรจุอาหารในพื้นที่สวนสัตว์ว่าสวนสัตว์ต่าง ๆ ประกาศรณรงค์งดการใช้โฟม และพลาสติกตามสื่อโซเชียลและร่วมประชาสัมพันธ์จัดนิทรรศการร่วมกับหน่วยงานภายในกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและพนักงานภายในหน่วยงานร่วมรณรงค์ใช้ถุงผ้าแทนการใช้ถุงพลาสติกและใช้กระติกน้ำแทนการใช้แก้วพลาสติก

๕. การจัดการขยะบกสู่ขยะทะเล ในพื้นที่ ๒๔ จังหวัดชายทะเล โดยกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งได้ดำเนินการ ดังนี้ กิจกรรมที่ ๑ การจัดเก็บขยะตกค้างในระบบนิเวศ กิจกรรมที่ ๒ การดำเนินโครงการชายหาดปลอดบุหรี่และปลอดขยะ กิจกรรมที่ ๓ การบริหารจัดการขยะทะเลโดยทุนักขยะ (Boom) กิจกรรมที่ ๔ การกำจัดขยะในพื้นที่ที่มีปัญหาเฉพาะ

๒. การดำเนินงานในการจัดทำ Roadmap การจัดการขยะพลาสติก ๑๐ ปี และแผนปฏิบัติการด้านการจัดการขยะพลาสติก พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๗๐ กรมควบคุมมลพิษในฐานะฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการบริหารจัดการขยะพลาสติก ภายใต้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ได้จัดทำ Roadmap การจัดการขยะพลาสติก ปี พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๗๐ เพื่อเป็น

กรอบแนวทางการดำเนินงานของทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ตามหลักแนวคิดเศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular Economy) หลักการ ๓R หลักการมีส่วนร่วมของภาครัฐและเอกชน (Public Private Partnership) และหลักความรับผิดชอบต่อผู้บริโภค (EPR) ประกอบด้วย ๒ เป้าหมาย คือ

- เป้าหมายที่ ๑ ขยะผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์พลาสติกเข้าสู่ระบบการนำกลับมาใช้ประโยชน์ ร้อยละ ๑๐๐ ภายในปี ๒๕๗๐
- เป้าหมายที่ ๒ ผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์พลาสติกลดลงหรือมีการใช้วัสดุทดแทนที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม จำนวน ๗ ประเภท คือ ๑. เลิกใช้ภายในปี ๒๕๖๒ ได้แก่ ๑) พลาสติกหุ้มฝาขวดน้ำดื่ม (cap seal) ๒) ผลิตภัณฑ์พลาสติกที่มีส่วนผสมของสารประเภทออกโซ (Oxo) และ ๓) ไมโครบีดจากพลาสติก (Microbead) ๒. เลิกใช้ภายในปี ๒๕๖๕ ได้แก่ ๑) ถุงพลาสติกหูหิ้วขนาดความหนา <๓๖ ไมครอน ๒) กล่องโฟมบรรจุอาหาร ๓) แก้วพลาสติก (แบบบางใช้ครั้งเดียว) <๓๐๐ ไมครอน และ ๔) หลอดพลาสติก

ในช่วงที่ผ่านมา กรมควบคุมมลพิษ ได้เสนอกรอบแนวทาง (ร่าง) Roadmap การจัดการขยะพลาสติก ให้ กก.วล. เพื่อทราบในคราวประชุมครั้งที่ ๑/ ๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๖๒ และเสนอ ครม.เพื่อทราบเมื่อ ๘ มกราคม ๒๕๖๒ ทั้งนี้ ในลำดับต่อไป กรมควบคุมมลพิษ ในฐานะฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการบริหารจัดการขยะพลาสติก จะจัดทำรายละเอียด (ร่าง) Roadmap การจัดการขยะพลาสติกและ (ร่าง) แผนปฏิบัติการด้านการจัดการขยะพลาสติก พ.ศ. ๒๕๖๒ – ๒๕๗๐ เสนอต่อ ครม. ต่อไป

๕. การสร้างระบบกระจายน้ำ จากแหล่งน้ำผิวดิน และแหล่งน้ำใต้ดิน

ปัจจุบันรัฐบาลนำโดยพลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรีให้ความสำคัญเรื่องน้ำเพราะ **น้ำคือชีวิต** รัฐบาลปัจจุบันมีการบริหารจัดการน้ำเป็นภาพรวมทั้งน้ำอุปโภคบริโภค น้ำเพื่อการเกษตร รวมถึงคุณภาพน้ำ

ตั้งแต่ปี ๒๕๕๗ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้พัฒนาระบบกระจายน้ำเพื่อสนับสนุนน้ำอุปโภคบริโภค และน้ำเพื่อการเกษตร จำนวน ๑๐,๒๐๔ แห่ง ประชาชนได้รับประโยชน์จากน้ำที่จัดส่งให้จำนวน ๓๗๗,๓๕๗๑ ล้านลูกบาศก์เมตรต่อปี จำนวนครัวเรือนที่ได้รับประโยชน์ ๙๓๗,๐๔๒ ครัวเรือน พื้นที่การเกษตรที่ได้รับประโยชน์จำนวน ๓๘๑,๑๒๔ ไร่

นอกจากนี้กรมทรัพยากรน้ำได้ดำเนินการอนุรักษ์ พื้นฟู และพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อใช้เป็นน้ำต้นทุนในการอุปโภคบริโภค และน้ำเพื่อการเกษตรไปแล้วจำนวน ๑๗,๕๔๑ แห่ง มีน้ำเก็บกักรวม ๒,๒๖๘ ล้านลูกบาศก์เมตร ดำเนินการสนับสนุนโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริด้านการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ จำนวน ๑๐๕ โครงการ มีปริมาณความจุกักเก็บน้ำ ๑๖.๗๙๗๔ ล้านลูกบาศก์เมตร พื้นที่ได้รับประโยชน์ ๑๑,๑๙๘ ไร่ ประชาชนได้รับประโยชน์จำนวน ๕๕,๙๙๑ ครัวเรือน กรมทรัพยากรน้ำบาตาลดำเนินการพัฒนาแหล่งน้ำบาตาลเพื่อสนับสนุนน้ำดื่มสะอาดให้กับโรงเรียนทั่วประเทศ จำนวน ๒,๓๖๖ แห่ง มีปริมาณน้ำ ๗๔.๔๒๐๕ ล้านลูกบาศก์เมตรต่อปี ครัวเรือนที่ได้รับประโยชน์ ๓๘๒,๘๗๕ ครัวเรือน

หัวข้อ	ผลการดำเนินการ		ผลการดำเนินการ
	กรมทรัพยากรน้ำ	กรมทรัพยากรน้ำบาดาล	ภาพรวม ทส.
พัฒนาระบบกระจายน้ำ	เพื่อน้ำอุปโภคบริโภคและการเกษตร ๔๐๓ แห่ง	เพื่อน้ำอุปโภคบริโภค ๔,๗๖๔ แห่ง	เพื่อน้ำอุปโภคบริโภคและการเกษตร ๑๐,๒๐๔ แห่ง
	๕๙.๙๕ ล้าน ลบ.ม.	๑๓๒.๑๒๒๗ ล้าน ลบ.ม.	๓๗๗.๓๕๗๑ ล้าน ลบ.ม.
	๒๗,๒๐๐ ครัวเรือน	๘๘๖,๖๕๐ ครัวเรือน	๙๓๗,๐๔๒ ครัวเรือน
	๑๐๕,๐๓๔ ไร่	เพื่อการเกษตร ๕,๐๓๗ แห่ง	๓๘๑,๑๒๔ ไร่
		๑๘๕.๒๘๔๔ ล้าน ลบ.ม.	
		๒๓,๑๙๒ ครัวเรือน	
		๒๗๖,๐๙๐ ไร่	
อนุรักษ์ พื้นฟู และพัฒนาแหล่งน้ำ	๑๗,๕๔๑ แห่ง		๑๗,๕๔๑ แห่ง
	๒,๒๖๘ ล้าน ลบ.ม.		๒,๒๖๘ ล้าน ลบ.ม.
สนับสนุนโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริด้านการ	๑๐๕ โครงการ		๑๐๕ โครงการ
	๑๖.๗๙๗๔ ล้าน ลบ.ม.		๑๖.๗๙๗๔ ล้าน ลบ.ม.
	๑๑,๑๙๘ ไร่		๑๑,๑๙๘ ไร่

บริหารจัดการ ทรัพยากรน้ำ	๕๕,๙๙๑ ครัวเรือน		๕๕,๙๙๑ ครัวเรือน
พัฒนาแหล่งน้ำ		๒,๓๖๖ แห่ง	๒,๓๖๖ แห่ง
บาดาลเพื่อสนับสนุน น้ำดื่มสะอาดให้กับ โรงเรียน		๗๔.๔๒๐๕ ล้าน ลบ.ม.	๗๔.๔๒๐๕ ล้าน ลบ.ม.
		๓๘๒,๘๗๕ ครัวเรือน	๓๘๒,๘๗๕ ครัวเรือน
ตัวอย่างความสำเร็จ	“เมื่อก่อนพอฝนไม่ตกที่นี้ก็แล้ง ตั้งแต่มีการขุดลอกและสร้างระบบกระจายน้ำในพื้นที่ เราเริ่มแก้ปัญหาน้ำท่วมและมีน้ำพอใช้ตลอดปี น้ำที่เหลือจากการทำประปาที่ใช้ในหมู่บ้าน เราได้ตั้งกลุ่มปลูกผักขึ้น ก็มีประชากรที่ใช้ประโยชน์เพิ่มขึ้น นอกจากปลูกผักไว้กินในครัวเรือน ผักที่ได้ยังสามารถนำไปขายในตลาดนัดได้อีกด้วย เฉลี่ยแล้วรายได้เสริมเราได้ไม่ต่ำกว่า วันละ ๓๐๐ บาท” นางผ่องศรี เวียตะนา ผู้ใหญ่บ้านบ้านเยี่ยตะแบง จ.นครราชสีมา	“จากเดิมพื้นที่ดังกล่าวแห้งแล้งการทำเกษตรใช้น้ำฝนอย่างเดียวในช่วงฤดูฝน เกษตรส่วนใหญ่ก็ปลูกข้าว ปลูกอ้อย ปลูกแก้วมังกร แต่ก็ไม่ได้ผลผลิตดีเพราะไม่มีน้ำเพียงพอที่ได้ผลผลิตตามสภาพแต่ละครัวเรือนก็มีหนี้สินกันทุกบ้าน จนกระทั่งได้รับโครงการพัฒนาแหล่งน้ำบาดาลเพื่อการเกษตรในพื้นที่ประจวบฯแล้ง พื้นที่ ๕๐๐ ไร่ ของกรมทรัพยากรน้ำบาดาล จึงได้มีการทดลองใช้น้ำบาดาลในการเพาะปลูกแก้วมังกร แล้วพบว่าผลผลิตของแก้วมังกรมีขนาดใหญ่กว่า ๑ ลูกจะมีน้ำหนักก็โลกกว่า และผลมีสีแดงสดใส รสชาติหวานฉ่ำ ปัจจุบันมีพ่อค้ามารับซื้อถึงที่ ซึ่งผลผลิตแก้วมังกรจากบ้านโคกงามจะถูกส่งไปจำหน่ายยังตลาดไท บิ๊กซี โลตัส เสริมรายได้เดือนละ ๘๐,๐๐๐ – ๙๐,๐๐๐ บาท คิดเป็นปีก็อยู่ที่ปีละ ๑ ล้านบาท ซึ่งสามารถช่วยลดหนี้ที่มีอยู่ก่อนหน้านี้จนหมด” นายชัยยันต์ พรหมดี หมู่ที่ ๒ ต.โพ้นสูง อ.ด่านซ้าย จ.เลย	

๖. การเพิ่มมาตรการดูแลสิ่งแวดล้อมไทยให้มีมาตรฐานสูงขึ้น

๖.๑ การผลักดันให้เกิดการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมในระดับยุทธศาสตร์(SEA) และการมอบรางวัล EIA Award

สภาพปัญหา : เครื่องมือที่ใช้ในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศไทย มีอยู่ด้วยกันหลายรูปแบบ เครื่องมือที่สำคัญที่ใช้ในปัจจุบัน คือ การประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) ได้มีการปรับปรุงแก้ไขในส่วนของระบบการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมให้มีความทันสมัย มีรูปแบบของการมีส่วนร่วมของประชาชน ศูนย์ข้อมูลระบบ EIA รวมทั้งการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ (SEA)

การดำเนินการ : กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (สนผ.) ได้ปรับปรุงกระบวนการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมมาอย่างต่อเนื่อง เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมตามหลักธรรมาภิบาล และหลักนิติธรรม ลดและป้องกันความขัดแย้งระหว่างการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อการพัฒนา รวมทั้งให้มีกระบวนการการมีส่วนร่วมอย่างมีความหมาย (Meaningful Participation) ของทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง โดย

๑. ปรับปรุงพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม โดยเพิ่มในหลายประเด็น ได้แก่ การกำหนดบทลงโทษในกรณีที่มีการก่อสร้างหรือดำเนินการก่อนที่รายงาน EIA จะเห็นชอบ หรือกรณีการไม่ส่งรายงานผลการปฏิบัติตามมาตรการในรายงาน EIA การกำหนดระยะเวลาในการแก้ไขรายงานของเจ้าของโครงการ/ผู้จัดทำรายงาน เพื่อไม่ให้เกิดความล่าช้า การแก้ไขปัญหาการจัดทำรายงานของนิติบุคคลผู้มีสิทธิทำรายงาน ที่ไม่มีคุณภาพ ขาดความเป็นกลาง และไม่โปร่งใส ข้อกำหนดและข้อกำหนดในการควบคุมกำกับหรือบทลงโทษนิติบุคคลผู้มีสิทธิทำรายงานไม่มีประสิทธิภาพ ซึ่งขณะนี้ สนผ. อยู่ระหว่างการจัดทำร่างกฎกระทรวงกำหนด

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการขออนุญาต การอนุญาต การต่ออายุ การออกใบแทน การสั่งพักใช้ และเพิกถอนใบอนุญาต เป็นผู้จัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม พ.ศ.

๒. ผลักดันการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ (SEA) ให้มีผลบังคับใช้ เพื่อช่วยให้การกำหนดนโยบาย แผน แผนงาน ในประเด็นหลักของประเทศ เช่น ด้านพลังงาน ด้านคมนาคม หรือในเชิงพื้นที่ (การพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ การจัดทำผังเมือง) ได้มีการคำนึงถึงปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมด้วย

๓. สร้างแรงจูงใจในการปฏิบัติตามมาตรการในรายงาน EIA โดยการมอบรางวัล EIA Monitoring Awards โดยในปี ๒๕๖๑ ที่ผ่านมามีผู้ประกอบการที่ได้รับรางวัล รวมจำนวน ๓๘ โครงการ รวมทั้งส่งเสริมการบริหารจัดการแร่แบบมีธรรมาภิบาล และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภายในกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และกระทรวงอุตสาหกรรม และภาคเอกชน จัดการประชุมสัมมนาวิชาการ “มิติใหม่เหมืองไทย” (Thailand Green and Smart Mining Forum) โดยให้ผู้ประกอบการกล่าวถ้อยแถลงต่อสาธารณชน และสื่อมวลชน เพื่อให้เกิดการตรวจสอบและเป็นการเพิ่มมาตรการทางสังคม

๔. การพัฒนาศูนย์ข้อมูลการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม หรือ Smart EIA เป็นอีกช่องทางในการเผยแพร่ข้อมูล ข่าวสารเกี่ยวกับการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม เพื่อให้ประชาชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้าถึงข้อมูลรายงาน EHIA EIA IEE และรายงานผล Monitor รวมทั้งการขอรับใบอนุญาตเป็นผู้มีสิทธิทำรายงาน ที่เสนอให้ สผ. พิจารณา ได้อย่างสะดวก รวดเร็ว และโปร่งใส มีความน่าเชื่อถือ ทำให้กระบวนการพิจารณาได้รับการยอมรับ และเชื่อถือจากประชาชน ว่าเป็นเครื่องมือที่ช่วยป้องกันและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม

๖.๒ การลดโลกร้อน

ประเทศไทย เป็นหนึ่งในหลายประเทศ ที่ยังต้องพึ่งพาทรัพยากรธรรมชาติเป็นพื้นฐานสำคัญในการพัฒนา เศรษฐกิจ ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เป็นปัญหาที่ประชากรโลกต้องเผชิญในทศวรรษนี้ ทุกภาคส่วน ต้องเข้ามามีบทบาทในการลดและควบคุมปริมาณก๊าซเรือนกระจกที่ปล่อยจากกิจกรรมต่างๆ ในความรับผิดชอบของตนอย่างจริงจัง ประเทศไทย โดย องค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก (องค์การมหาชน) หรือ อบก. มีการกึ่งในการสนับสนุนและ ส่งเสริมการบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก แก่ภาคส่วนต่างๆ ให้เกิดประโยชน์ต่อเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมของประเทศ ได้ร่วมกับภาคที่เกี่ยวข้องพัฒนากลไกส่งเสริมที่สามารถกำหนดแนวทางการประเมินและนำไปสู่การลดก๊าซเรือนกระจกได้ตาม เป้าหมายอย่างเป็นรูปธรรมมีประสิทธิภาพ และสร้างการมีส่วนร่วมในการลดโลกร้อน

❶ การติดตามประเมินผลจากมาตรการและนโยบายของประเทศ ภายใต้ความตกลงปารีสที่จะลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกร้อยละ ๒๐ - ๒๕ ภายใน ปี ๒๕๗๓ ประโยชน์ : ประชาชนทั้งภาครัฐและภาคเอกชนมีความตระหนักและช่วยกันลดก๊าซเรือนกระจกของประเทศไทยเพื่อ บรรลุตามเจตจำนงลดก๊าซเรือนกระจก ลดโลกร้อนภายใต้อนุสัญญา UNFCCC ว่าช่วงที่ ๑ : ภายในปี ค.ศ. ๒๐๒๐ ปี ร ะ ะ เ ท ศ ไ ท ย จะมีส่วนร่วมลดก๊าซเรือนกระจกลงร้อยละ ๗-๒๐ ในภาคพลังงานและขนส่ง และช่วงที่ ๒ : ภายในปี ค.ศ. ๒๐๓๐ ประเทศไทยจะมีส่วนร่วมลดก๊าซเรือนกระจกลงร้อยละ ๒๐-๒๕ ในทุกภาคส่วน (พลังงาน ขนส่ง การจัดการของเสีย กระบวนการอุตสาหกรรม และภาคการเกษตร) ผลงาน : ผลการติดตามการประเมินผลการลดก๊าซเรือนกระจกจากมาตรการของประเทศ ปริมาณก๊าซเรือนกระจกที่ ประเมินได้ ๔๕.๖๙ หรือคิดเป็นร้อยละ ๑๒
❷ การลดก๊าซเรือนกระจกภาคสมัครใจตามมาตรฐานของประเทศไทย ประโยชน์ : เพื่อส่งเสริมให้ทุกภาคส่วน มีส่วนร่วมในการลดก๊าซเรือนกระจกในประเทศด้วยความสมัครใจ โดยสามารถนำ ปริมาณการลดหรือดูดซับก๊าซเรือนกระจกที่ได้รับการรับรองที่เรียกว่า “คาร์บอนเครดิต” ไปขายในตลาดคาร์บอนภาค สมัครใจในประเทศได้ ผลงาน : การขึ้นทะเบียนโครงการ T-VER จำนวน ๑๒๙ โครงการ ปริมาณ GHG ที่คาดว่าจะลดได้รวม ๓,๔๒๒,๑๓๓ ตัน คาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่าต่อปี นอกจากนี้ ยังมีการสนับสนุนกิจกรรมลดก๊าซเรือนกระจกเพื่อให้เกิดการสนับสนุนการดำเนินกิจกรรมลดก๊าซเรือน กระจก จากภาคองค์กรธุรกิจไปสู่ชุมชน โดยภาคธุรกิจและชุมชนที่ร่วมดำเนินการจะได้รับมอบใบประกาศเกียรติคุณ

เพื่อเป็นการยกย่องการมีส่วนร่วมลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกของประเทศ ปัจจุบัน มีป่าชุมชนได้รับการสนับสนุนจากภาคเอกชนแล้ว จำนวน ๑๑ แห่ง และในคราวการประชุมคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๖๒ มีมติเห็นชอบการให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีแก่ผู้ให้การสนับสนุนโครงการภาคีสนับสนุนป่าชุมชนลดโลกร้อน โดยกำหนดให้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่บริจาคเงินเพื่อสนับสนุนโครงการภาคีสนับสนุนป่าชุมชนลดโลกร้อน สามารถนำเงินบริจาคมาหักเป็นรายจ่ายได้ตามที่จ่ายจริง แต่ไม่เกินร้อยละ ๒ ของกำไรสุทธิ ทั้งนี้ สำหรับการบริจาคที่ได้กระทำตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๑ ถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๕	
๓ ธุรกิจคาร์บอนต่ำ ได้แก่ ฉลากคาร์บอนฟุตพริ้นท์ ฉลากลดคาร์บอนฟุตพริ้นท์ หรือฉลากลดโลกร้อน และฉลากคุลโหมด ประโยชน์ : เพื่อให้การรับรองแก่ผลิตภัณฑ์และบริการที่ใส่ใจต่อการลดผลกระทบจากภาวะโลกร้อน ซึ่งช่วยเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของสินค้าไทยในตลาดโลกและส่งเสริมผู้บริโภคมีส่วนร่วมในการลดก๊าซเรือนกระจกผ่านกลไกตลาด ผลงาน : คาร์บอนฟุตพริ้นท์ของผลิตภัณฑ์ จำนวน ๒,๘๗๒ ผลิตภัณฑ์จาก ๕๓๗ บริษัท ฉลากลดโลกร้อน จำนวน ๕๑๔ ผลิตภัณฑ์จาก ๗๕ บริษัท สามารถลดก๊าซเรือนกระจกได้ ๒,๗๒๔,๑๖๕ ตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า และมีโครงสร้างผ้าจำนวน ๑๑๓ โครงสร้างผ้า จาก ๒๗ บริษัท	
๔ การส่งเสริมการจัดทำคาร์บอนฟุตพริ้นท์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและระดับเมือง ประโยชน์ : เพื่อสนับสนุนการพัฒนาสู่เมือง/จังหวัดคาร์บอนต่ำ เป็นโครงการที่ส่งเสริมให้เมืองเทศบาล และจังหวัดสามารถประเมินการปล่อยก๊าซเรือนกระจกภายในขอบเขตการปกครองและสนับสนุนให้ประเมินศักยภาพและเทคโนโลยีในการลดก๊าซเรือนกระจก รวมถึงพัฒนาเป็นแนวทางหรือแผนปฏิบัติการลดก๊าซเรือนกระจก เพื่อนำประเทศไทยไปสู่การเป็นเศรษฐกิจและสังคมคาร์บอนต่ำและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน ผลงาน : มีเทศบาล จำนวน ๗๕ แห่ง จังหวัด ๘ แห่ง เข้าร่วมการประเมินคาร์บอนฟุตพริ้นท์ มีศักยภาพการลด GHG มากกว่า ๑๐๐,๐๐๐ ตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า	
๕ การพัฒนาศักยภาพและเผยแพร่องค์ความรู้การลดก๊าซเรือนกระจก ประโยชน์ : เพื่อส่งเสริมให้หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน นักศึกษา มีความรู้ความเข้าใจการลดก๊าซเรือนกระจก ทั้งหลักสูตรภาษาไทย ภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้นและจัดฝึกอบรมพัฒนาศักยภาพ รวมทั้ง การเผยแพร่การให้ความรู้กับนักศึกษาในมหาวิทยาลัยต่างๆ ผ่านการบรรยาย กิจกรรม Low Carboner Contest และระบบ E-Learning ผลงาน : หลักสูตรภาษาไทย ๕ หลักสูตร และหลักสูตรภาษาอังกฤษ ๔ หลักสูตร	

อย่างไรก็ตาม สังคมคาร์บอนต่ำที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมในบริบทของไทยจะต้องเป็นสังคมที่สามารถปรับตัวและรับมือกับความเสียหายที่เกิดจากภัยพิบัติทางธรรมชาติที่อาจเกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศได้ทันทั่วทั้งโดยที่ทุกภาคส่วนจะต้องเข้ามามีบทบาทสำคัญในการบริหารจัดการและลดก๊าซเรือนกระจกในขอบเขตความรับผิดชอบของตนอย่างเป็นรูปธรรม ดังนั้น การสนับสนุนให้เกิดการบูรณาการแบบประชารัฐในการลดก๊าซเรือนกระจก การดำเนินธุรกิจ ผลิตและจำหน่ายสินค้าและบริการคาร์บอนต่ำ ที่คำนึงถึงการลดผลกระทบจากก๊าซเรือนกระจกแบบครบวงจร ตลอดจนการส่งเสริมให้ภาคประชาชนซึ่งเป็นผู้บริโภค เข้ามามีส่วนร่วมสนับสนุนการใช้สินค้าและบริการดังกล่าว ผ่านกลไกตลาด รวมถึงการส่งเสริมให้เกิดโครงการลดก๊าซเรือนกระจกต่างๆ จึงเป็นมาตรการสำคัญที่จะช่วยให้ประเทศไทยสามารถบรรลุผลสำเร็จในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกตามเป้าหมายที่แสดงเจตนารมณ์ไว้แก่ประชาคมโลกได้

๖.๓ การส่งเสริมการบริหารจัดการแร่แบบมีธรรมาภิบาล และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม(Green and Smart Mining)

ในอดีตการทำเหมืองแร่ที่ผ่านมา อาจขาดการบริหารจัดการแบบองค์รวมทำให้ส่งผลกระทบและการร้องเรียนอย่างต่อเนื่อง รวมถึงปัญหาการใช้แร่ไม่คุ้มค่า และมีผลต่อความยั่งยืนในอนาคต กอปรกับพระราชบัญญัติแร่ปี พ.ศ.๒๕๑๐ ใช้มายาวนานกว่า ๕๐ ปี ทำให้การบริหารจัดการแร่ไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบันที่เปลี่ยนแปลงไปรัฐบาลของ พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา ได้ให้ความสำคัญ เรื่องการบริหารจัดการทรัพยากรแร่ โดยต้องใช้อย่างคุ้มค่า ภายใต้หลักธรรมาภิบาล และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยให้คณะกรรมการนโยบายบริหารจัดการแร่แห่งชาติ (คนร.) ภายใต้พระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ ซึ่งถือเป็นจุดเปลี่ยนที่สำคัญของวงการเหมืองแร่ไทยในรอบ ๕๐ ปี โดยรัฐบาลมุ่งหวังเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดและยั่งยืน ภายใต้ดุลยภาพเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และสุขภาพของประชาชน ภายใต้เจตนารมณ์ดังกล่าว กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดย พลเอก สุรศักดิ์ กาญจนรัตน์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จึงได้ให้ความสำคัญและมอบนโยบายในการจัดกิจกรรม มิติใหม่ เหมืองแร่ไทย “ก้าวสู่หลักธรรมาภิบาลและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม”

รวมทั้ง บทบาทของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมต่อเวทีโลก ทั้งกรอบอนุสัญญาสหประชาชาติ ว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ครั้งที่ ๒๑ และการที่ประเทศไทยดำรงตำแหน่งประธานอาเซียน รวมถึงการเป็นเจ้าภาพจัดการประชุมกรรมการบริหารศูนย์อาเซียนว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพ ครั้งที่ ๒๑ ในเดือนสิงหาคม ๒๕๖๒ เมืองแร่ไทย จึงเป็นหนึ่งในตัวชี้วัดที่มีความสำคัญในเวทีโลกและอาเซียนที่จะต้องทำตามเป้าหมายแสดงเจตจำนงในการลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกและความหลากหลายทางชีวภาพ รวมถึงการเดินหน้าขับเคลื่อนพระราชบัญญัติแร่ ๒๕๖๐ เพื่อให้เมืองแร่เป็นของประชาชนอย่างแท้จริงเพื่อนำพาประเทศไทยไปสู่มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน ตามยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

การจัดกิจกรรม Thailand Green & Smart Mining Forum เป็นกิจกรรมที่จัดต่อเนื่อง ภายใต้หลักการ “ส่งเสริม” ซึ่งเป็น “มาตรการทางสังคม” ต่างจากมาตรการบังคับโดยการใช้กฎหมาย เป็นสิ่งที่รัฐส่งเสริมให้เอกชนทำได้ดีกว่ามาตรการหรือมาตรฐานที่กำหนดไว้ในตัวบทกฎหมาย การจัดกิจกรรมลักษณะแบบนี้ อาจเป็นครั้งแรกในอาเซียนหรือในเอเชีย ที่เป็นเวทีให้ผู้ประกอบการเมืองแร่มาประกาศเจตนารมณ์ต่อหน้าสาธารณะ เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนเกิดประโยชน์สุขประชาชน สังคม และประเทศชาติ

โดยในปีจัดขึ้นเป็นครั้งที่ ๒ โดย ใช้ชื่อว่า มิติใหม่เมืองแร่ไทย “จากนโยบาย สู่การปฏิบัติ” เป็นการชักชวนและส่งเสริมให้ภาคเอกชนสื่อสารกับประชาชนผ่านการประกาศเจตนารมณ์ที่จะทำให้เมืองแร่หรือการพัฒนาแร่เพื่อสร้างความเจริญทางเศรษฐกิจของประเทศและมุ่งดูแลความเป็นอยู่ การอยู่ดีมีสุขของประชาชน เพื่อให้การประกอบกิจการเมืองแร่มีภาพลักษณ์หรือมุมมองที่เป็น “เมืองแร่ของประชาชนอย่างแท้จริง” คาดหวังว่าในอนาคตทุกเมืองแร่ในประเทศไทยจะเข้าร่วมประกาศเจตนารมณ์เพิ่มจำนวนมากขึ้นได้ในอนาคต